WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 17 28 APRIL 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

DIT is alweer een tijd geleden dat ik jullie iets heb geschreven over ons ziekenlijstje. Nu is het ook niet nodig dat ik jullie er steeds aan herinner. Jullie zorgen er toch wel voor dat onze zieke vriendjes en vriendinnetjes stapels kaarten en brieven krijgen.
Maar juist omdat jullie zo zoveel kaarten sturen, kunnen ze niet iedereen bedenken. Leonieke

Segers, van wie jullie hier een foto zien, is nu uit het ziekenhuis. Een paar maanden geleden heeft ze op one ziekenlijstje gestaan en ik zal jullie maar niet laten raden, hoeveel kaarten ze ontvangen heeft.... 1400! Leonieke kan jullie niet allemaal afzonderlijk bedanken. Daarom doe ik het hier, uit haar naam. Ik bedank jullie ook uit naam van alle andere jongens en meisjes, die op het ziekenlijstje gestaan hebben of er nog op komen. Ik zou jullie zo graag de brieven willen laten lezen die ik van ze krijg, maar zelfs daarvoor is in onze Donald Duck geen ruimte. Ze zijn zo dankbaar, ze zijn zo dolblij dat al die jongens en meisjes met hen meeleven en ze zouden jullie eigenlijk allemaal één voor één de hand willen drukken en zeggen dat ze het heel, héél fijn vinden dat ze zoveel vrienden en vriendinnen hebben en dat ze niet vergeten zijn. Er staat weer 'n ziekenlijstje op deze pagina, jongens en meisjes. Ik geloof niet dat ik jullie méér hoef te zeggen, hé?

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 17

* PRIJZEN *

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lapel an pork; dertiende t/m tweedentwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

Van boven naar beneden invulien: 1. vogel, die zijn eigen naam roept; 2. gelijke dienstkleding; 3. grote, dorre zandvlakte; 4. stift, waarmee je op een lei kunt schrijven; 5. gewoon. Als deze vijf woorden zijn ingevuld, moeten in de nog openstaande hokjes de klinkers a e i en de medeklinker r zo worden ingevuld, dat in de bovenste rij hokjes v.l.n.r. de naam van een eenwielig voertuig ontstaat. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur die vóór 3 mei als je in Nederland woont, naar **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, en als je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Duidelijk naam en adres vermelden en in de linkerbovenhoek zetten: „Oplossing 17". Succes!

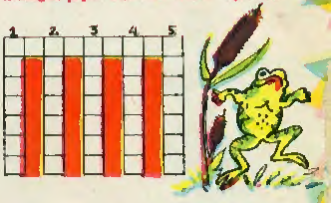

OOM DONALDS BRIEVENBUS

MARLOES VERMEULEN, ALKMAAR. En, Marloes, ben je intussen al voor de televisie geweest? Was het leuk? En hoe gaat 't op school.. gebeurt het wel 'ns meer dat je een schrift kwijt bent? Lastig je dat, hé? **JANNERE VAN DE GOOT, ZUIDWOLDE.** Wat heeft 't lang geduurd voor je in onze brievenbus kwam, hé? Maar ik heb ook zo'n enorm lange lijst met namen, dat iedereen wel een beetje geduld moet hebben! **MARGOT VAN BLOMMESTEIN, HILVERSUM.** Vind je het fijn, die piano- en blokfluitles? Je hebt het natuurlijk wel druk, als je er ook nog elke dag je huiswerk bij moet maken. Wat leuk zeg dat Fenja vriendin met je geworden is Margot. **JAN SCHIJVEN, ROOSENDAAL.** Ik was je echt niet vergeten, Jan, al woon ik dan een heel eind van je af. Je raadseltje is me te moeilijk.. ik zou heus niet weten, welk dier vijf poten heeft. Schrijf je het me gauw? Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, of naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs maar weer!

* * OPLETTEN ALLEMAAL * *

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag van Donald Duck no. 16:
1e prijs: Japie Kats, **Lemmer.**
2e prijs: B. Verhoeven, **Bladel.**
3e t/m 12e prijs: Yolande Zijistra, **Reeuwijk;** Henk Versleijen, **Horst;** Diane Voordijk, **Den Haag;** Otto Otteme, **Bussum;** Dini v. Weerdenburg, **Vught;** Wout Nugteren, **Amsterdam-Z.;** A. Wijngaards, **Apeldoorn;** Frans Zelle, **Dalfsen;** Ingrid Ronde, **Oroningen;** Jan Werner, **Haarlem.**
13e t/m 22e prijs: Margo Veidman, **Arnhem;** N. Slaakweg, **Driewegen;** Gerrie Westerink, **Epe;** Alain Huybrechts, **Kermt (Blg.);** E. v. d. Steen, **Kerkrade;** J. Dijkstra, **Stadskanaal;** Lia Donker, **Zaandam;** H. Derksen, **De Bilt;** Tanya v. d. Bij, **Zutphen;** Rombout Numane, **Schiebroek.**
De oplossing van nummer 15 luidt: **GRIEKENLAND.**

* ONS ZIEKENLIJSTJE *

GERRIT VAN DER LEIJ is 9 jaar. Nog niet zo lang geleden heeft hij voor de dertiende keer zijn been gebroken. Hij is een verwoed verzamelaar van autospeldjes. Zijn adres is: Perzikstraat 11, Wijk en Aalburg (N.B.).
HANNEKE HOOGSTEDE is 14 jaar. Zij moet zeker nog 'n jaar liggen. Haar adres is: Ziekenhospitium St. Jozef, Maria Goretti-paviljoen, 's Gravenzandseweg, Hoek v. Holland.

PETER HOEVELAKEN is 12 jaar en is nu al zes jaar van huis. Hij spaart foto's van race-auto's. Z'n adres: Johanna Stichting, Heijenoordseweg no. 5, Arnhem.
ANNY VAN DONGEN is 14 jaar. Zij spaart kaarten met honden er op, met paarden en met baby's. Haar adres is: Sanatorium „De Klokkenberg", Kamer 40, Breda.

Walt Disney's Oom Dagobert

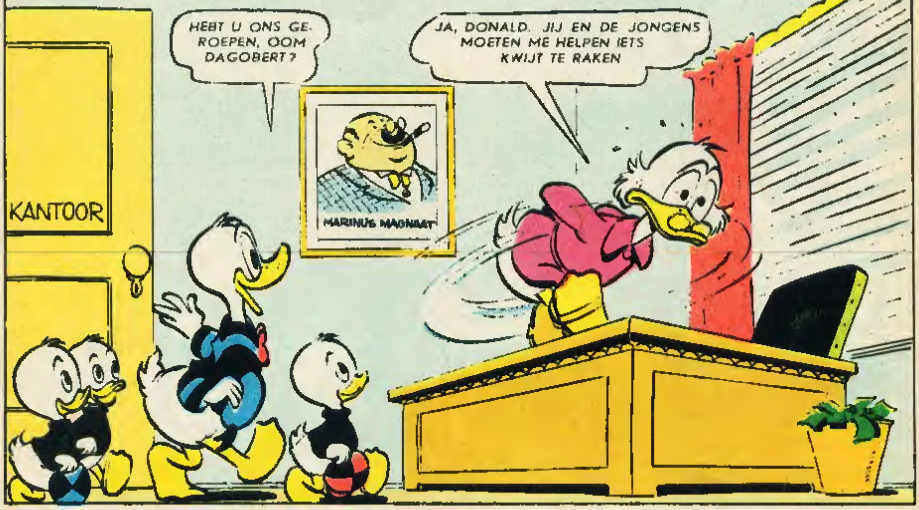

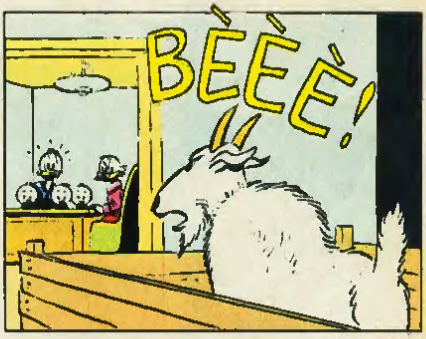

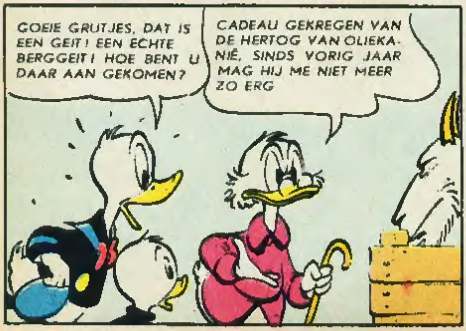

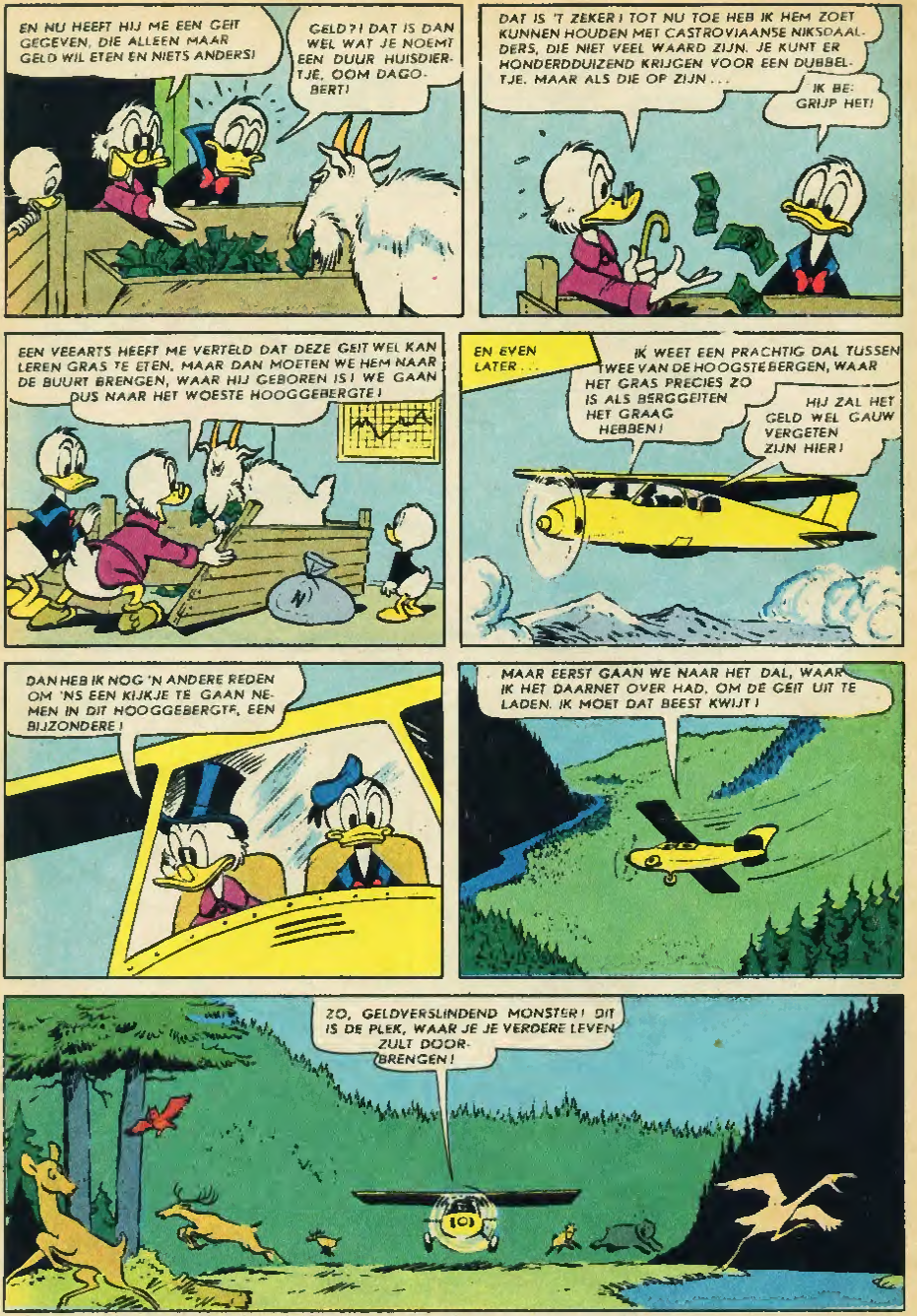
EN NU HEEFT HIJ ME EEN GEIT GEGEVEN, DIE ALLEEN MAAR GELD WIL ETEN EN NIETS ANDERS!
GELD?! DAT IS DAN WEL WAT JE NOEMT EEN DUUR HUISDIERTJE, OOM DAGOBERT!
DAT IS 'T ZEKER! TOT NU TOE HEB IK HEM ZOET KUNNEN HOUDEN MET CASTROVIAANSE NIKSDAALDERS, DIE NIET VEEL WAARD ZIJN. JE KUNT ER HONDERDDUIZEND KRIJGEN VOOR EEN DUBBELTJE. MAAR ALS DIE OP ZIJN . . .
IK BE: GRIJP HET!
EEN VEEARTS HEEFT ME VERTELD DAT DEZE GEIT WEL KAN LEREN GRAS TE ETEN, MAAR DAN MOETEN WE HEM NAAR DE BUURT BRENGEN, WAAR HIJ GEBOREN IS! WE GAAN DUS NAAR HET WOESTE HOOGGEBERGTE!
EN EVEN LATER . . .
IK WEET EEN PRACHTIG DAL TUSSEN TWEE VAN DE HOOGSTEBERGEN, WAAR HET GRAS PRECIES ZO IS ALS BERGGEITEN HET GRAAG HEBBEN!
HIJ ZAL HET GELD WEL GAUW VERGETEN ZIJN HIER!
DAN HEB IK NOG 'N ANDERE REDEN OM 'NS EEN KIJKJE TE GAAN NEMEN IN DIT HOOGGEBERGTE, EEN BIJZONDERE!
MAAR EERST GAAN WE NAAR HET DAL, WAAR IK HET DAARNET OVER HAD, OM DE GEIT UIT TE LADEN. IK MOET DAT BEEST KWIJT!
ZO, GELDVERSLINDEND MONSTER! DIT IS DE PLEK, WAAR JE JE VERDERE LEVEN ZULT DOORBRENGEN!

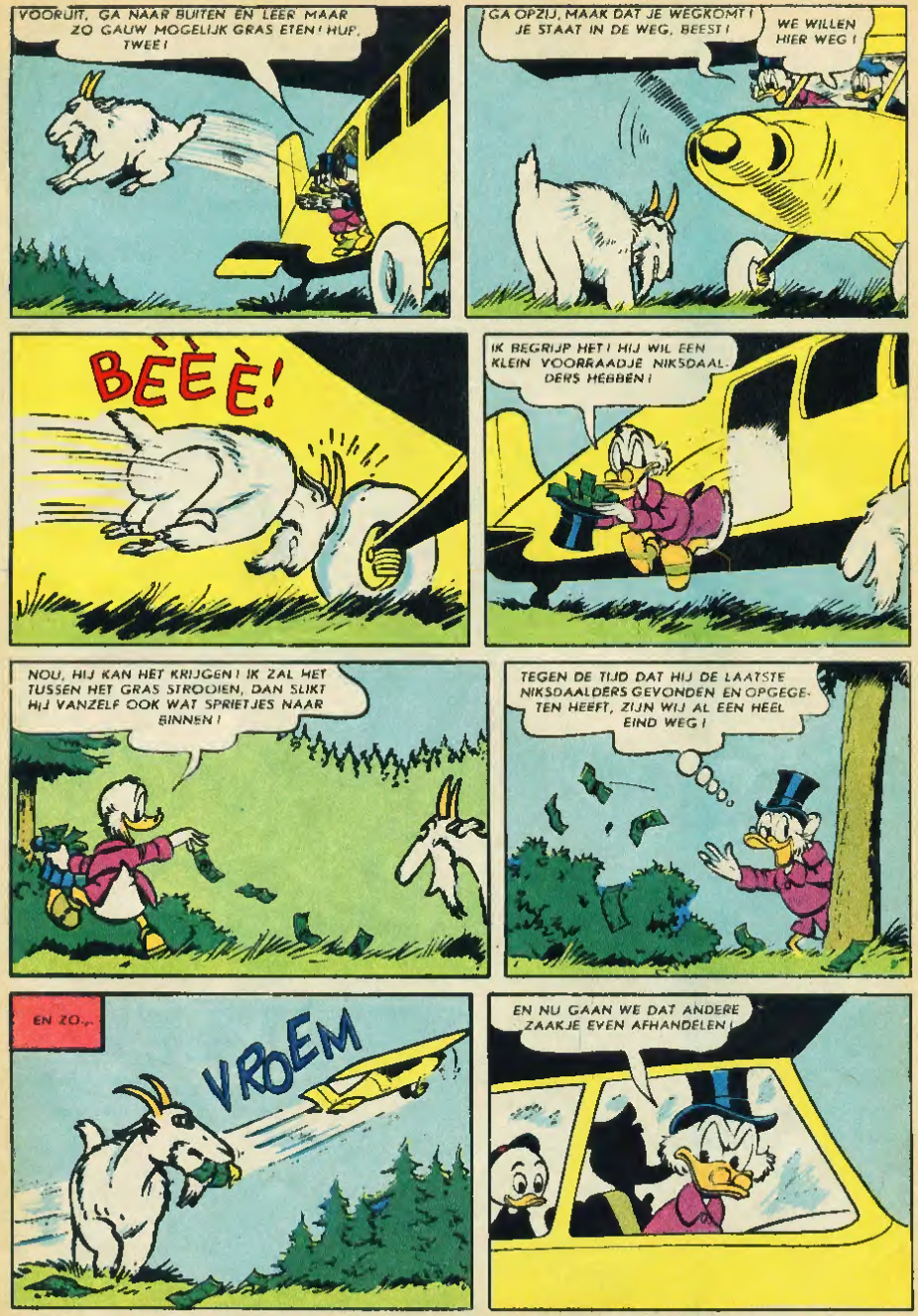
VOORUIT, GA NAAR BUITEN EN LEER MAAR ZO GAUW MOGELIJK GRAS ETEN! HUP, TWEE!
GA OPZIJ, MAAK DAT JE WEGKOMT! JE STAAT IN DE WEG, BEEST!
WE WILLEN HIER WEG!
BÈÈÈÈ!
IK BEGRIJP HET! HIJ WIL EEN KLEIN VOORRAADJE NIKSDAALDERS HEBBEN!
NOU, HIJ KAN HET KRIJGEN! IK ZAL HET TUSSEN HET GRAS STROOIEN, DAN SLIKT HIJ VANZELF OOK WAT SPRIETJES NAAR BINNEN!
TEGEN DE TIJD DAT HIJ DE LAATSTE NIKSDAALDERS GEVONDEN EN OPGEGETEN HEEFT, ZIJN WIJ AL EEN HEEL EIND WEG!
EN ZO...
VROEM
EN NU GAAN WE DAT ANDERE ZAAKJE EVEN AFHANDELEN!

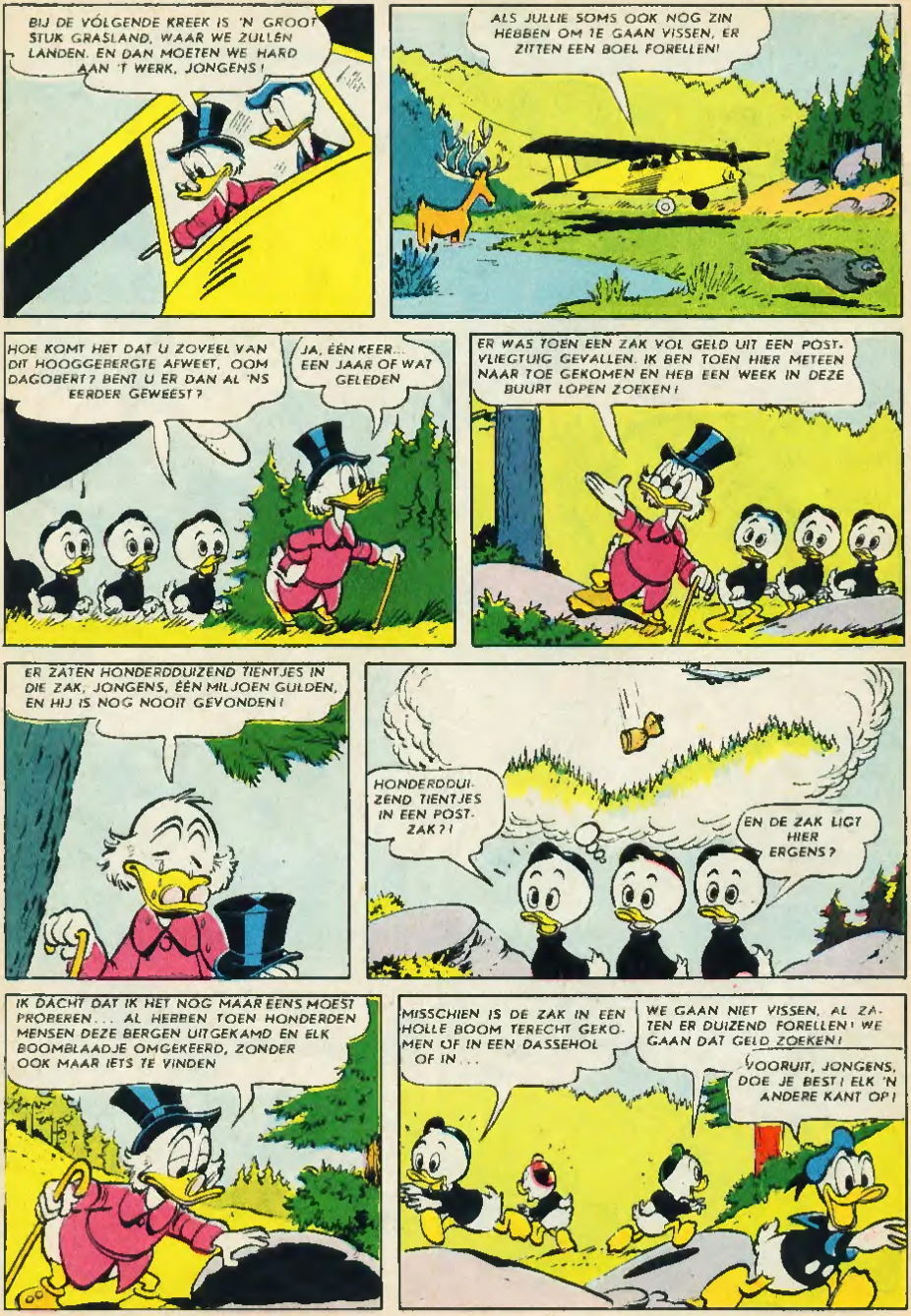
BIJ DE VÓLGENDE KREEK IS 'N GROOT STUK GRASLAND, WAAR WE ZULLEN LANDEN. EN DAN MOETEN WE HARD AAN 'T WERK, JONGENS!
ALS JULLIE SOMS OOK NOG ZIN HEBBEN OM TE GAAN VISSEN, ER ZITTEN EEN BOEL FORELLEN!
HOE KOMT HET DAT U ZOVEEL VAN DIT HOOGGEBERGTE AFWEET, OOM DAGOBERT? BENT U ER DAN AL 'NS EERDER GEWEEST?
JA, ÉÉN KEER... EEN JAAR OF WAT GELEDEN
ER WAS TOEN EEN ZAK VOL GELD UIT EEN POST-VLIEGTUIG GEVALLEN. IK BEN TOEN HIER METEEN NAAR TOE GEKOMEN EN HEB EEN WEEK IN DEZE BUURT LOPEN ZOEKEN!
ER ZATEN HONDERDDUIZEND TIENTJES IN DIE ZAK, JONGENS, ÉÉN MILJOEN GULDEN, EN HIJ IS NOG NOOIT GEVONDEN!
HONDERDDUIZEND TIENTJES IN EEN POST-ZAK?!
EN DE ZAK LIGT HIER ERGENS?
IK DACHT DAT IK HET NOG MAAR EENS MOEST PROBEREN... AL HEBBEN TOEN HONDERDEN MENSEN DEZE BERGEN UITGEKAMD EN ELK BOOMBLAADJE OMGEKEERD, ZONDER OOK MAAR IETS TE VINDEN
MISSCHIEN IS DE ZAK IN EEN HOLLE BOOM TERECHT GEKOMEN OF IN EEN DASSEHOL OF IN...
WE GAAN NIET VISSEN, AL ZATEN ER DUIZEND FORELLEN! WE GAAN DAT GELD ZOEKEN!
VOORUIT, JONGENS, DOE JE BEST! ELK 'N ANDERE KANT OP!

HU NU IK HOOPTE DAT DE JONGENS VRIJWILLIG NAAR DAT GELD ZOUDEN GAAN ZOEKEN. NIET DAT WE VEEL KANS NEBBEN OM DE ZAK TE VINDEN, MAAR JE KUNT TOCH NOOIT WETEN...

DE GEIT NEB IK HIER VER GENOEG VANDAAN ACHTERGELATEN. HIJ MAG NEM IN GEEN GEVAL VINDEN!

HEB IK HEM WEL VER GENOEG ACHTER-GELATEN? NOU JA, NIJ EET NU TOCH ALLEEN GRAS!

EN VELE. VELE UREN DAARNA...
WE HEBBEN OVERAL GEKEKEN, IN ELKE NOLLE BOOM EN IN ELK NEST, MAAR NET ENIGE DAT GRIJS WAS EN DAT ER UIT ZAG ALS EEN OUDE POSTZAK WAS EEN...

WESPEN NEST!

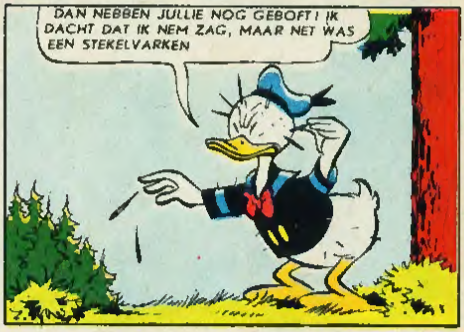
DAN NEBBEN JULLIE NOG GEBOFT! IK DACHT DAT IK NEM ZAG, MAAR NET WAS EEN STEKELVARKEN

IK WOU DAT IK DIE GEIT HIER TOCH MAAR NOG VERDER VANDAAN HAD ACHTER-GELATEN! IK VOEL ME ER NIET ZO ERG GERUST OP, MOET IK ZEGGEN!

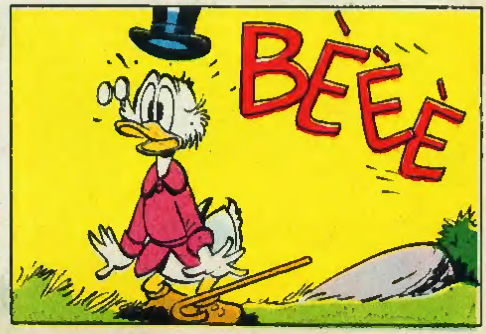
BÈÈÈÈ

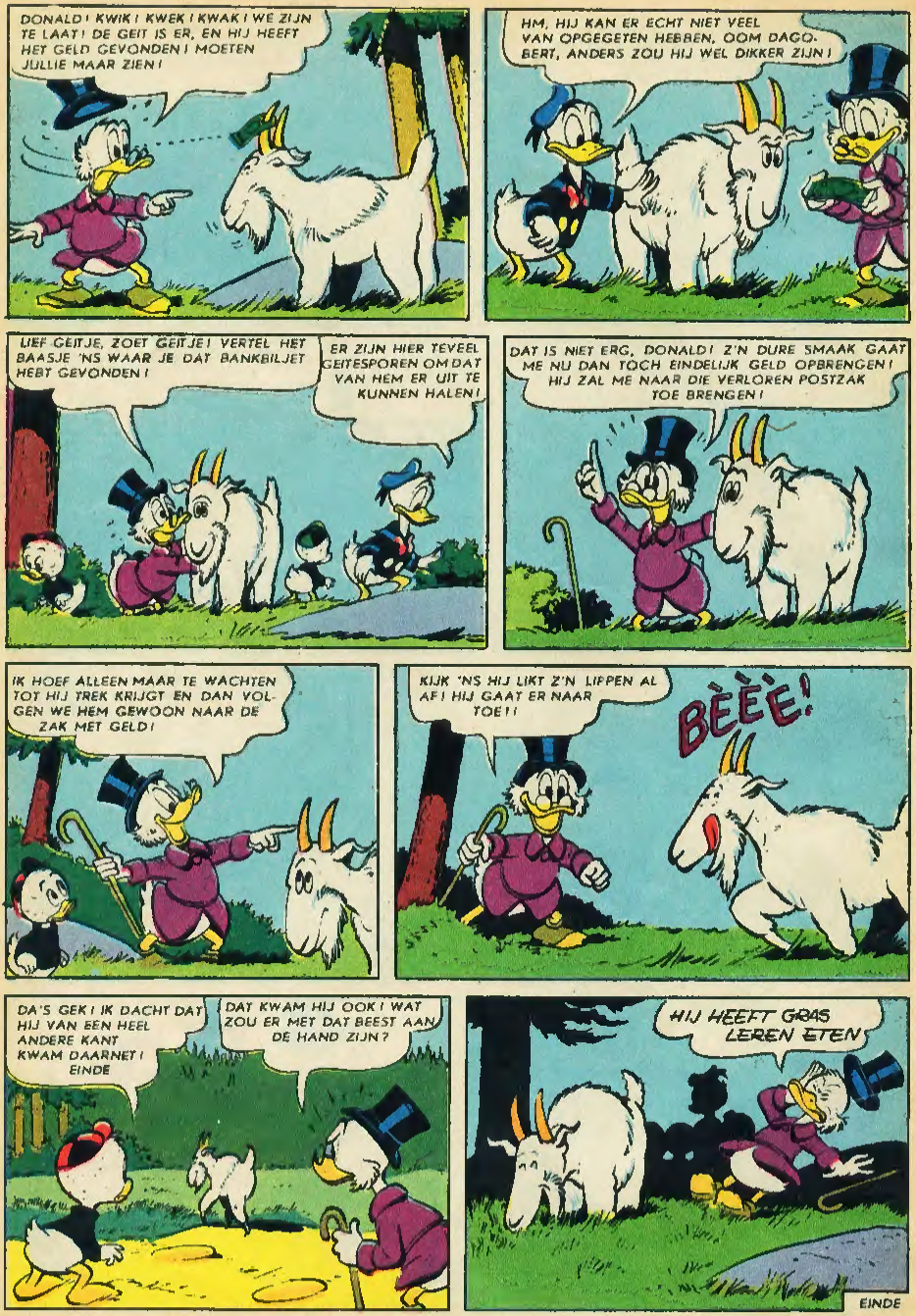
DONALD! KWIK! KWEK! KWAK! WE ZIJN TE LAAT! DE GEIT IS ER, EN HIJ HEEFT HET GELD GEVONDEN! MOETEN JULLIE MAAR ZIEN!
HM, HIJ KAN ER ECHT NIET VEEL VAN OPGEGETEN HEBBEN, OOM DAGOBERT, ANDERS ZOU HIJ WEL DIKKER ZIJN!
LIEF GEITJE, ZOET GEITJE! VERTEL HET BAASJE 'NS WAAR JE DAT BANKBILJET HEBT GEVONDEN!
ER ZIJN HIER TEVEEL GEITESPOREN OM DAT VAN HEM ER UIT TE KUNNEN HALEN!
DAT IS NIET ERG, DONALD! Z'N DURE SMAAK GAAT ME NU DAN TOCH EINDELIJK GELD OPBRENGEN! HIJ ZAL ME NAAR DIE VERLOREN POSTZAK TOE BRENGEN!
IK HOEF ALLEEN MAAR TE WACHTEN TOT HIJ TREK KRIJGT EN DAN VOLGEN WE HEM GEWOON NAAR DE ZAK MET GELD!
KIJK 'NS HIJ LIKT Z'N LIPPEN AL AF! HIJ GAAT ER NAAR TOE!!
BÈÈÈ!
DA'S GEK! IK DACHT DAT HIJ VAN EEN HEEL ANDERE KANT KWAM DAARNET! EINDE
DAT KWAM HIJ OOK! WAT ZOU ER MET DAT BEEST AAN DE HAND ZIJN?
HIJ HEEFT GRAS LEREN ETEN
EINDE

Walt Disney's

de kleine BozeWolf

WIST JE DAT-IE ZOU KOMEN?
NEE, MAAR HIJ IS ER WAARSCHIJNLIJK ACHTER GEKOMEN DAT IK KNOR HIER ZOU ZIEN! IK DOE NET ALSOF IK HEM NIET IN DE GATEN HEB!
DIE TWEE DOMME BIGGETJES KUNNEN ME NIET ZO VEEL SCHELEN, MAAR DAT SLIMME BIGGETJE WIL IK NU TOCH WEL 'NS TE PAKKEN KRIJGEN!
WA-OEW! IK TRAPTE OP ZO'N PIJLTJE!
WAAROM LATEN ZE DIE DINGEN HIER OOK OVERAL RONDSLINGEREN?!
OEI!
IN DE ROOS!
BENG!
EN MET MAAR ÉÉN PIJLTJE! U KRIJGT TWEE MOOIE POPPEN!
O JA?
IK WIL GEEN POPPEN... IK WIL ECHTE BIGGETJES!
HM, IK MOET ME WEL HEEL ERG VERGISSEN, ALS DAT WOLFJE NIET IS, DIE DAAR OP DE BANK OP KNOR ZIT TE WACHTEN!
WACHT 'NS EVENTJES, MISSCHIEN KAN IK DIE POPPEN TOCH WEL GEBRUIKEN! WOLFJE WIL ZO GRAAG DAT IK ME VERBETER, GOED, DAN ZAL IK DAT DOEN!

WOLFJE DOORZIET HET PLANNETJE VAN MIDAS EN BE BENKT DAN METEEN EEN ANDER, EEN BETER PLANNETJE...

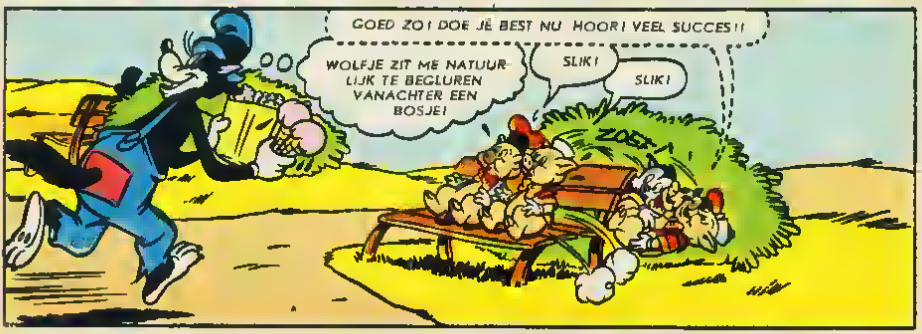

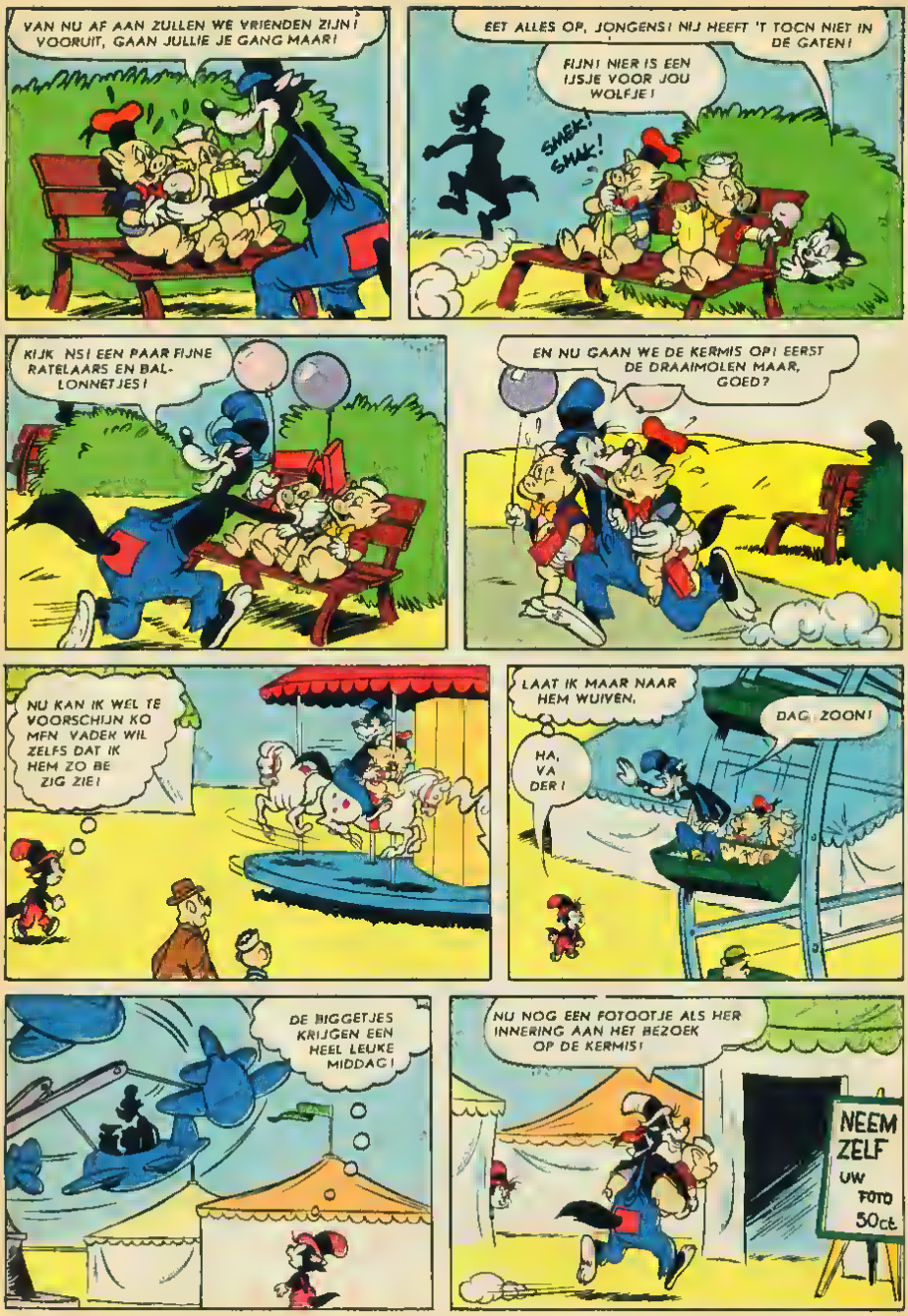
VAN NU AF AAN ZULLEN WE VRIENDEN ZIJN! VOORUIT, GAAN JULLIE JE GANG MAAR!
EET ALLES OP, JONGENS! NIJ HEEFT 'T TOCH NIET IN DE GATEN!
FIJN! NIER IS EEN IJSJE VOOR JOU WOLFJE!
SMEK! SMAK!
KIJK NS! EEN PAAR FIJNE RATELAARS EN BAL-LONNETJES!
EN NU GAAN WE DE KERMIS OP! EERST DE DRAAIMOLEN MAAR, GOED?
NU KAN IK WEL TE VOORSCHIJN KO MEN VADEK WIL ZELFS DAT IK HEM ZO BE ZIG ZIE!
LAAT IK MAAR NAAR HEM WUIVEN.
DAG ZOON!
HA, VA DER!
DE BIGGETJES KRIJGEN EEN HEEL LEUKE MIDDAG!
NU NOG EEN FOTOOTJE ALS HER INNERING AAN HET BEZOEK OP DE KERMIS!
NEEM ZELF UW FOTO 50ct.

ZO, DAT IS ALWEER GEBEURD! DE POP PEN KUNNEN NU WEL WEG IK BEN HEEL ERG BENIEUWD, WAT WOLF JE VAN DIT HELE GEDOE DENKT!
HET GING PRACHTIG, WOLFJE!
WE HEBBEN NOG NOOIT ZO'N FIJNE MIDDAG GEHAD!
MOOI! REN NU MAAR GAUW NAAR HUIS!
IK HEB HET ALLEMAAL GE ZIEN, VADER!
AARDIG VAN ME HÉ?
EN VOOR 'T GEVAL JE HET NIET ZOU GELOVEN KIJK 'NS!
HET IS FANTASTISCH VADER!
EH VIND JE HET NU GOED DAT WE MET Z'N TWEEËEN WACHTEN TOT KNOR KOMT, WOLFJE?
HIJ KOMT NIET, VADER! Z'N TWEE BROERTJES WAREN ER!
WAT?!
ZE WAREN ALLEEN VERGETEN GELD MEE TE NEMEN, MAAR U HEEFT ZE DE HELE MID DAG GETRAKTEERD! ZE VONDEN HET ERG FIJN!
M MAAR HET WAREN TOCH P POPPEN (SLIK!) IK BE DOEL
WAT BEDOELT U EIGENLIJK, VADER?
EN ZO
WAAROM WILT U DAT IK DIT DOE, VADER?
VRAAG DAAR NIET NAAR EN GA DOOR TOT WE THUIS ZIJN!
AU!

* WINDMOLEN *

HET modelletje heeft nu eens geen wieken, maar een schoepenrad, dat de wind vangt en voor de draaiende beweging zorgt. Voor het rad hebben we een niet te klein stuk blik nodig. Dun en stijf karton kunnen we ook gebruiken, maar blik is beter. De deksel of bodem van een wijde bus kan prachtig dienen. Zoek hierin het middelpunt op en beschrijf met een passer twee cirkels, één voor de omtrek en één tot waar we de schoepen inknippen. Knip met een schaar (niet de beste in huis!) de schijf uit en verdeel deze in zestien gelijke partjes. De deellijnen knippen we alle evenver in. Om de schoepen beter in schuine stand te kunnen zetten, snijden we de schoepvoeten tot op de helft van de breedte in. Leg het blik op een ijzeren ondergrond en breng de sneden aan met een oude schroevendraaier (zo mogelijk beitelvormig gevijld of geslepen) en een hamer. Alle schoepen worden hierna evenver verdraaid. Een kort stukje rondhout met een gaatje door het midden wordt nu op het rad bevestigd met drie schroefjes of nageltjes. Besteed aan dit gedeelte de meeste aandacht, want het rad moet juist uitgebalanceerd zijn, m.a.w. de as hoort precies door het middelpunt te lopen.

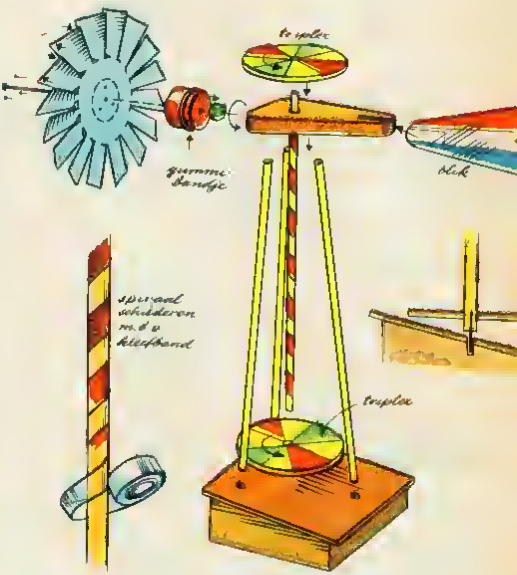

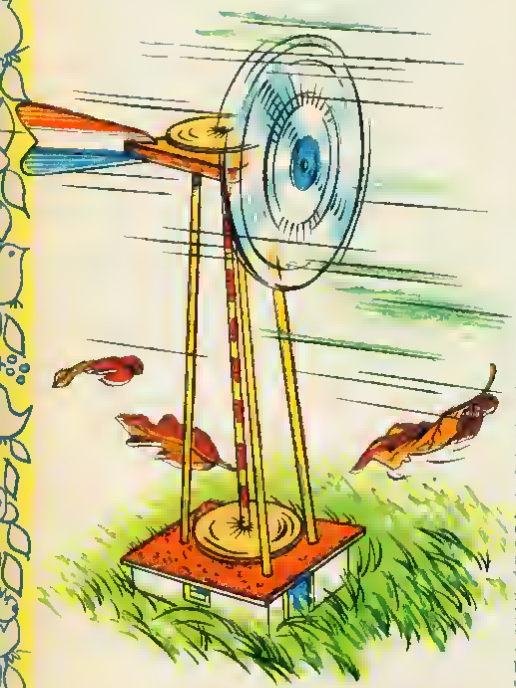

Begin nu de molenconstructie te bouwen. In een blokje hout, waarvan de bovenkant schuin afgezaagd is en waarop als dak een plaatje triplex of hardboard gespijkerd wordt, boren we drie gaten, waarin roetjes passen. Deze worden vastgelijmd. Ze lopen van boven naar elkaar toe en worden evenzo bevestigd in een driehoekig stukje hout. Met de figuurzaag magen we een gleufje, waarin het vaantje van blik wordt geklemd. Bovendien komt er een wat wijder gat waar de verticale as door moet lopen. Recht onder dit laatste gat maken we in het dak een gaatje. Aan boven- en ondereinde van de as worden twee lichte wielen, gezaagd van dun triplex, vastgelijmd. Onderaan tikken we een spijkertje met afgeknepen kop. De positie van as en wielen is zodanig dat de onderzijde van het bovenwiel rust op een gummibandje of elastiek, aangebracht op het rondhout van het rad, de spijker onderaan hangt, maar steunt niet in het gaatje tussen de poten. Schilder 't molentje in frisse kleuren, maar denk erom dat geen verf in het draai-mechaniek loopt en de werking belemmert. Om de as wind je regelmatig kleefband, dek de onbedekte oppervlakte met verf, nadat je de gehele as al een kleur hebt gegeven. Ook de beide wielen schilder je met verschillende felle kleuren.

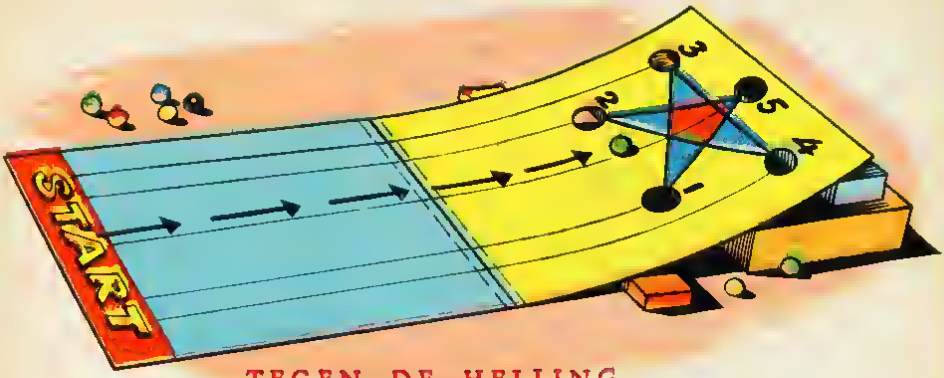

TEGEN DE HELLING

Een aardig knikkerspel maken we met behulp van twee vellen dun karton; aan de achterzijde worden de korte zijden tegen elkaar gezet met zelfklevend band. In één der vellen hebben we vijf even grote cirkelvormige openingen geknipt of gesneden, verbonden door een met krijt opgetekende ster. Dit vel wordt in een schuine gebogen stand geplaatst en ondersteund. De vijf knikkers worden één voor één tegen de helling gegooid. Wie het hoogste aantal punten gooit is de winnaar.

* * * * * * * * * * * * * * * * * *

Huisraad uit karton

BUREAUKASTJE

HIERBIJ zit het deksel omgekeerd om het doosje heen; het kastje heeft dus dubbele wanden. De boekenplanken van karton worden aan weerszijden omgebogen en vastgelijmd aan de binnenzijden (zuiver horizontaal). De onderste plank zit op de halve hoogte van de kast.

Ter grootte van de opening hierboven knippen we een stuk karton als schrijfblad. Het wordt door middel van zelfklevend plastic- of linnen band draaibaar aan het onderste plankje verbonden. Een even groot stuk karton wordt middendoor gesneden en dit zijn de kastdeurtjes, op bovengenoemde wijze verbonden.

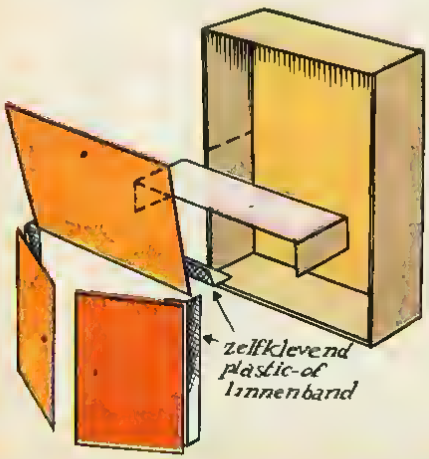

Als plint nemen we een met inkt of verf zwart gemaakt stukje hout.

Plak op het schrijfblad een iets kleiner stukje dun groen vilt als vloeiblad. Het bekleden van de inwendige kast doen we natuurlijk vóór het inbrengen van de planken.

WAT ER GEBEURDE Da klok van Pipo en Mammaloe staat op een dag stil, hy is kapot of versleten. Pipo neem die pendule onder zyn arm en gaat op weg naar een klokkenmaker, maar onderweg verdwaalt hy in de dichte mist. Wel vind hij een klokkenwinkeltje, maar het is een heel vreemd zaakje met een klokkenbaas, die almaar raadseltjes opgeeft — tenminste — zo klinkt het Pipo in de oren. Als onze clown weer op de terugweg gaat, verdwaalt hy opnieuw en botst tegen iemand op . . . en die iemand is . . . Felicio!

ALS DE TIJD GAAT VLIEGEN...

DAT is een tref!" roept Pipo, terwijl hij zijn hoedje waer rechtzet. „Dat ik net precies tegen jou op moet botelopen, Felicio! Waarheen was je op weg?" Felicio moet hard lachen. „Jongens, dat is een mop, hoor!" zegt hij. „Dit lijf wae op al

Pipo en de Ridderschrik

door Wim Meuldyk, geïllustreerd door Jan Wesseling

zijn voeten ondarweg naar jouw huis omdat de maag en ook de kesl zo'n honger hadden in soep mat sllertjes! Het is wel aen lastig lijf, hoor, altijd heeft het maar trek in de soep Felicio kan daar helemaal niets tegen doen! Joh, meneer Popi, wat heb jij daar voor een rare machine?" Pipo vertelt Felicio 't verhaal over de kapotte klok, die hij zolang heeft geruild voor een goedlopende pendule.

„Kom mee, Felicio," zegt hij tenslotte, „we gaan vlug naar mijn huisje, want warme soep is beter dan kouwe bibbermist! Als Mammaloe tenminste nog soep heeft, we hebben net hutspot gegetan! Maar misschien heeft ze nog wel ergene een pannetje, laten we maar gauw gaan kijken!"

Helaas, zo gauw gaat dat niet! De mist lijkt nog wel dikker geworden, Pipo en Felicio moeten elkaar bij de hend vast houden om niet zoek te raken. Als ze een tijdje in aen kringetje hebben gelopen, geven ze toe, dat ze het geen van tweeën weten: ze zijn nu helemaal verdwaald. „In de buurt van mijn huis is geen parkje ' bromt Pipo koud en verdrietig. „En hier wemelt het van de bomen. Ik ga nooit maar mijn neus achterna, hat is 'n slechte wegwijzer! Ik moet evan gaan zitten peinzen met mijn denkhoofd." Ze nemen plaats op 'n parkbankje, Pipo en Felicio. De zigeuner zwijgt eerbiedig, voor echt denkwerk heeft hij groot ontzag.

Maar Pipo vindt geen oplossing, het heeft geen zin om zo maar een andere richting te bedenken, het blijft wandelen-op-goed-geluk! „Het enige dat we kunnen doen," zegt Pipo, „is aven afwachten of de mist wat dunner wordt zodat we weer 'n straatnaambordje kunnen ontdekken!"

„Ja, joh, dat doen we!" zegt Felicio. „We wachten even, een tijdje maar en we kunnen goad zien hoelang het tijdje duurt, hè, want jij hebt jouw klok onder al jouw armen!" Om die tijd te korten, gaan Pipo en Felicio de geleende pendule zitten bekijken en het uurwerk is nog veel wonderlijker dan Pipo eerst dacht. Er zitten niet één, maar drie wijzerplaten op. „Kijk," zegt Pipo, „één voor de uren, één voor de dagen en één voor de maanden en jaren. Het is echt een tijd-klok, je kan je niet telkens vergissen in het jaartal waar je in leeft, dat is handig voor het dagelijkse gebruik, hè, het kan mij soms zo hinderen, als ik het jaartal niet weet!" Felicio neemt de mooie klok voorzichtig in zijn grote handen en houdt hem bij zijn linkeroor. Hij schudt de klok eventjes, trekt zijn wenkbrauwen verbaasd op, roept heel hard „Oeoslt!" en houdt de klok bij zijn rechteroor. „Nee hoor," zegt hij dan, „deze klok maakt geen tikgeluid, meneer Popi, ze hebben je voor al hun lapjes gehouden, want deze uurwerkmachine staat helemaal stil! Gooi hem maar weg in zijn prullemandje, joh!" Pipo luistert ook aan de klok. „'t Is vreemd!" zegt hij. „Ik denk, dat-ie afgelopen is, wacht, hier zit een draaisleutel-tje, ik zal hem opdraaien!" Felicio kijkt toe en Pipo draalt de sleutal op tot hij niet varder meer kan. Maar nog etseds komt er geen tikgeluid uit het binnenste van het zeldzame uurwerk. „Oh!" roept Pipo, „dit is een klok met een rem, dat kun je verwachten bij zo'n prachtig apparaat! Hier, dit pallet-tje moet ik natuurlijk nog overzet-ten! Zo dan!" Het is duideiijk, dat de klok niet kapot is, want zodra Pipo het palletje heeft overgehaaid, begint het ding te tikken als een razende! Bovendien slaan er enkele bellen en dreunen er enige gong-slagen onder de wijzerplaten.

„Sapperdeflap," roept Pipo, „hij pruttelt en hij schudt! Hoor eens, ik zal toch niet aan 't verkeerde palletje hebben getrokken! Wat zeg je, Felicio?" Felicio roept iets, maar Pipo kan hem niet verstaan door het lawaai, dat de dolgeworden klok maakt. Bovendien begint het plotseling hard te waaien, de bladeren in de bomen ritselen oorverdovend en in de verte schijnt het te onweren, want er klinkt een zwaar rommelend geluid en de aarde trilt! Het wordt nog donkerder rond de clown en de zigeuner en plotseling zlet Pipo dat de wijzerplaten van de wonderlijke pendule verlicht zijn en meteen slikt hij van verbazing, want de wijzers draaien allemaal pijlsnel in de rondte, de varkeerde kant uit . . . ACHTERUIT!

„Hij is etuk!" roept Pipo „Hoe kan dat nou, Ik heb hem niet aans latan vallen! Zeg, Felicio, zie je dat?" Felicio ie nog steeds niet te verstaan, en zelfs niet meer te zien maar toch weet Pipo dat zijn vriend nog naast hem zit, want de grote hend van Felicio wijst ook op de verlichte wijzerplaat. Zelfs de jaartallen beginnen nu achteruit te lopen: 1935, 1922, 1901, 1876 . . . het is duideiijk dat de klok voikomen van streek is of . . . is er mlaschien lets anders aan de hand?

Het is still. . . de storm is plotseling verdwenen . . . het daglicht keert terug tussen de bomen . . . de grond trilt niet meer . . . de klok slaat niet meer . . . Pipo opent zijn ogen en hij voelt zich moe . . . erg moe.

„Joh, meneer Popi!" hoort hij de stem van Felicio zeggen, „dat was een zware storm joh, zijn hoed hier was bijna afgewaaid! Heb jij ook dat hoempa-orkest voorbij horen marcheren? Wat een herrie was dat, hè?" — „Hoempa-orkest?" stamelt Pipo „Storm? Felicio, ik geloof dat er iets heel anders met ons gebeurd is! Het leek wel of we behekst werden . . . d-door deze klok of zo!"

„Haha!" roept Felicio en hij springt overeind. „Die meneer Popi! Altijd zo vol met de grapjes! Behekst door dat klokje! Of door een „of zo"

Het was gewoon een beetje waaiwind, hoor en . . . an " Felicio zwijgt plotseling, zijn ogen worden groot. Zijn hand wijst naar de zitplaats van Pipo. „Meneer Popi," zegt hij, „die storm was toch wel érg hard! Kijk maar, we zijn van onze bank afgewaaid! Je zit nu op een omgevallen boomstam, oeit, dat had hij niet kunnen denken!" Pipo luistert niet naar Felicio.

„Duizend-klapsigaren in m'n hoedje!" mompelt hij. „Weet je waar die klok op staat? Op . . . half acht, 12 oktober van . . . van het jaar 1262! De tijd is achteruit gevlogen . . . ik snap niet " Op dat ogenblik klinkt er naderend hoefgetrappel tussen de bomen. „Aha," zegt Felicio opgelucht, „daar komt 'n bereden agent, nu is er dus niets aan de hand, we zullen aan hem de weg vragen! Haha, Ik dacht toch werkelijk even, dat . . . dat . . ." Wat Pipo dacht, zullen we nooit te weten komen! Want hij zwijgt, onze clown, en hij kijkt, net als Felicio, vol verbazing naar de figuur, die daar op een paard over het pad nadert! Het is geen agent, het is . . . een ridder . . . een echte glanzende ridder in volle wapenrusting!

Volgende week:
DIE GOEIE, OUWE TIJD!

dijes en dajes van Donald Duck

EEN SLIMMERD

Op een dag mocht de kleine Roel met moeder mee naar de groenteman Toen moeder het één en ander had gekocht, zei de groenteman die veel van kleine jongetjes hield, tegen Roeltje „Pak maar een handvol pinda's uit die bak daar!"
Tot verbazing van moeder deed Roeltje echter of hij niets hoorde Toen pakte de groenteman zelf een handvol pinda's en gaf die aan Roeltje, die „dank u groenteman", zei Buiten gekomen, vroeg moeder „Waarom nam je zelf geen handjevol pinda's, Roeltje?" Waarop Roel zei „Omdat de groenteman grotere handen heeft dan ik, moeder!"

EEN ZEBRA MET KATOGEN

Als je 's avonds wel eens in een auto op de buitenwegen hebt gereden, zul je vast en zeker de reflectoren hebben gezien, die op lage paaltjes, meestal bij bochten, langs de weg zijn aangebracht Overdag merk je ze nauwelijks op, maar in het donker, als het licht van de koplampen er op schijnt, lijken het net kleine lichtjes Omdat ze wat lijken op de ogen van een poes, waar in het donker een lichtstraal op valt, worden ze wel „katogen" genoemd In een dorp in Limburg zijn bij alle voetgangersoversteekplaatsen zulke „lichtende" reflectoren langs de weg geplaatst en men spreekt daar nu van „zebra's met katogen"

ZURE RIVIER

In de Zuidamerikaanse staat Columbia loopt een heel merkwaardige rivier, waar je geen enkele vis of ander dier in aantreft Het water daar bevat namelijk grote hoeveelheden azijnzuur en zwavelzuur, en niet één levend wezen kan het in een dergelijke zuuroplossing uithouden De zuren zijn hoogstwaarschijnlijk afkomstig van een daar in de buurt liggende actieve vulkaan De rivier zelf heeft een toepasselijke naam gekregen „Azijnrivier"!

HEB JE DIE AL?

Het zonderlinge voertuig op deze Chinese postzegel is, zoals je misschien al wel hebt vermoed, geen vervoermiddel uit onze hedendaagse tijd.
Omstreeks het jaar 300 gebruikte men in China dit karretje om de afstand tussen twee punten langs de weg te bepalen Twee mannen trokken het wagentje voort Het instrument er bovenop was zó verbonden met de as van de wielen, dat het tijdens het rijden begon rond te draaien Men telde nu zeer nauwkeurig het aantal omwentelingen van het instrument Een bepaald aantal omwentelingen tezamen vormde de toen geldende chinese afstandseenheidsmaat, de „li". Op deze wijze werd bepaald, hoeveel „li" het ene dorp van het andere verwijderd was

TUNNELTJE LOPEN

Dit is een spel dat met een groot aantal kinderen op een plek, waar je een beetje de ruimte hebt, gespeeld kan worden De deelnemers gaan twee aan twee tegenover elkaar staan met de armen omhoog Ze vormen zo een tunnel, die ze van boven afsluiten door elkaar bij de handen vast te houden Eén kind loopt nu bulten om de tunnel heen, blijft plotseling bij één van de paren staan en tikt één van de twee even op de schouder De beide kinderen, die het paar vormen, hollen nu vliegensvlug in tegenovergestelde richting om de hele tunnel heen en het kind, dat het eerst weer op zijn plaats terug is, pakt het kind dat het paar getikt heeft bij de hand en maakt de tunnel weer dicht Het kind dat als laatste aankomt, moet nu rond de tunnel lopen en een ander paar op de schouder tikken Deze twee hollen dan op hun beurt om de hele tunnel heen en doen elk hun best om het eerst op de opengevallen plaats terug te komen

LENTETIJD IS BULLEKOPJESTIJD

ALS het kikkerdril, dat je uit de sloot hebt opgevist en in een glazen pot hebt gadaan, is uitgekomen en de grappige bullekopjes (of dikkopjes) in het water rondspartelen, moet je goed op hun vardere ontwikkeling letten Zien ze er uit als op de tekening, dan hebben ze al een mondje Dat betekent dat ze kunnen eten en dat op tijd hun hongar gestild moet wordan Als voadsai gaef je dageiijks een aftreksel van brandneteipoeder, dat je bij de drogist kunt kopan.
In een dun tapje, waarvan je een zakje maakt, doe je wat van dat poeder
Als ja dit zakje nu in het watar uitknijpt, krijg je een groena vloaistof, die het beste voedsel voor de kleine kikkerlarvan is. Ze gaan ar van groeien als kool Langzamerhand zie je ze nu „echte" kikkers wordan
Als het eenmaal zover is, moet je da vrolijke springars op een mooie lantadag naar een sloot brengen, want daar horen ze thuis.

Walt Disney's

Mickey Mouse

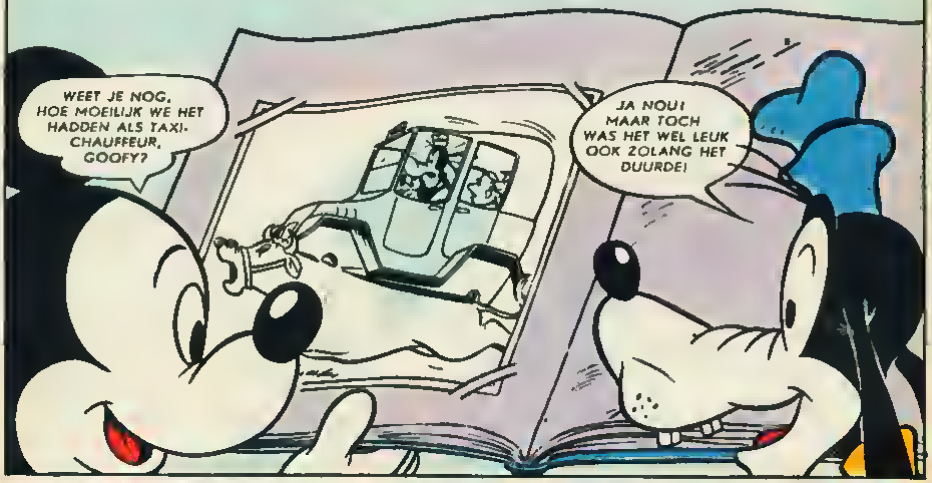

HET BEGON ALLEMAAL, TOEN WE MET DE DAG MEER VRACHTJES KWIJTRAAKTEN DOOR HET DRUKKE VERKEER IN DUCKSTAD. VOORAL IN DE SPITS UREN WAS ER EENVOUDIG NIET DOOR TE KOMEN!

DAT WIL ZEGGEN... IK HEB WÉL EEN IDEE!
EH WAT?
IK GA M'N TAXI AAN EEN HANDELAAR IN LOMPEN EN OUDE METALEN VER KOPEN! IK HEB ER GENOEG VAN!
GOOFY'S TAXI
MISSCHIEN HEEFT GOOFY WEL GELIJK HET VERKEER IS IETS VERSCHRIKKELIJKS OP 'T OGENBLIK. DE MENSEN KUNNEN NIET MEER OP ONS REKENEN, ALS ZE OP TIJD WILLEN KOMEN!
EEN PAAR DAGEN DAARNA
HET IS NOG STEEDS ALLEMAAL HETZELFDE IK VRAAG ME AF, WAAR GOOFY ZO OP GEWONDEN OVER KAN ZIJN?
TAXI
HIJ WILDE ME IETS BELANGRIJKS LATEN ZIEN, MAAR WAT IS HIER VOOR BELANGRIJKS TE VINDEN?
BENG KREKS KLENG!
LIEVE HELP! WAT VOOR EEN MONSTER ZIT ER ACHTER DIE ENORME ROOK WOLKEN VERBORGEN?
WOP KLENG! BENG!
TJOMP!
TAXI
HET IS GOOFY! IN ÉÉN VAN DE OUDSTE EN VREEMDSOORTIGSTE WAGENS DIE IK OOIT HEB GEZIEN!
STOP NELLIE!

GOOFY VERTELT
. EN AL DIE LOSSE ONDERDELEN DAAR BRACHTEN ME OP EEN FANTASTISCH IDEE! IK GELOOF DAT DIT DE OPLOSSING IS VOOR ONZE MOEILIJKHEDEN!
TAXI
DAT KUN JE NIET MENEN, GOOFY!
JA NOU EN OF! STAP IN, DAN ZUL JE HET ZELF ZIEN!
IK WIL WEL 'NS WETEN, WAT HIER VOOR BIJZONDERS AAN IS!
TAXI
WACHT 'NS EVENTJES... MISSCHIEN IS HET BETER OM EEN PROEFRIT TE MAKEN ALS WE EEN KLANT HEBBEN DAN IS HET ALLEMAAL VEEL ECHTER OOK VIND JE NIET?
TAXI
TAXI STAND VLAARTS
JE ZULT ZIEN, MICKEY, DAT IK ME MET DAT BEEST. JE OVERAL DOORHEEN WRING! EN DAT HET NOG VLUG GAAT OOK!
HI! HI! HI!
IK GELOOF DAT IK HIER DE LAATSTE DOOS MET DIAMANTEN HEB!
MOO!!
WIL JE NOG STEEDS EEN TAXI NEMEN NAAR HET VLIEGVELD, SAM?
JA,JA!
ALS WE MET ONZE EIGEN WAGEN ZOUDEN GAAN, KUNNEN ZE ONS GEMAKKELIJKER OP HET SPOOR KOMEN, BEGRIJP JE' STAAT ER AL EENTJE OP DE HOEK DAAR?
JA, EEN HEEL OUD DING! IK ZOU HEM METEEN MAAR BESTELLEN, ANDERS HEB JE KANS DAT IEMAND ANDERS ONS NOG VOOR IS!

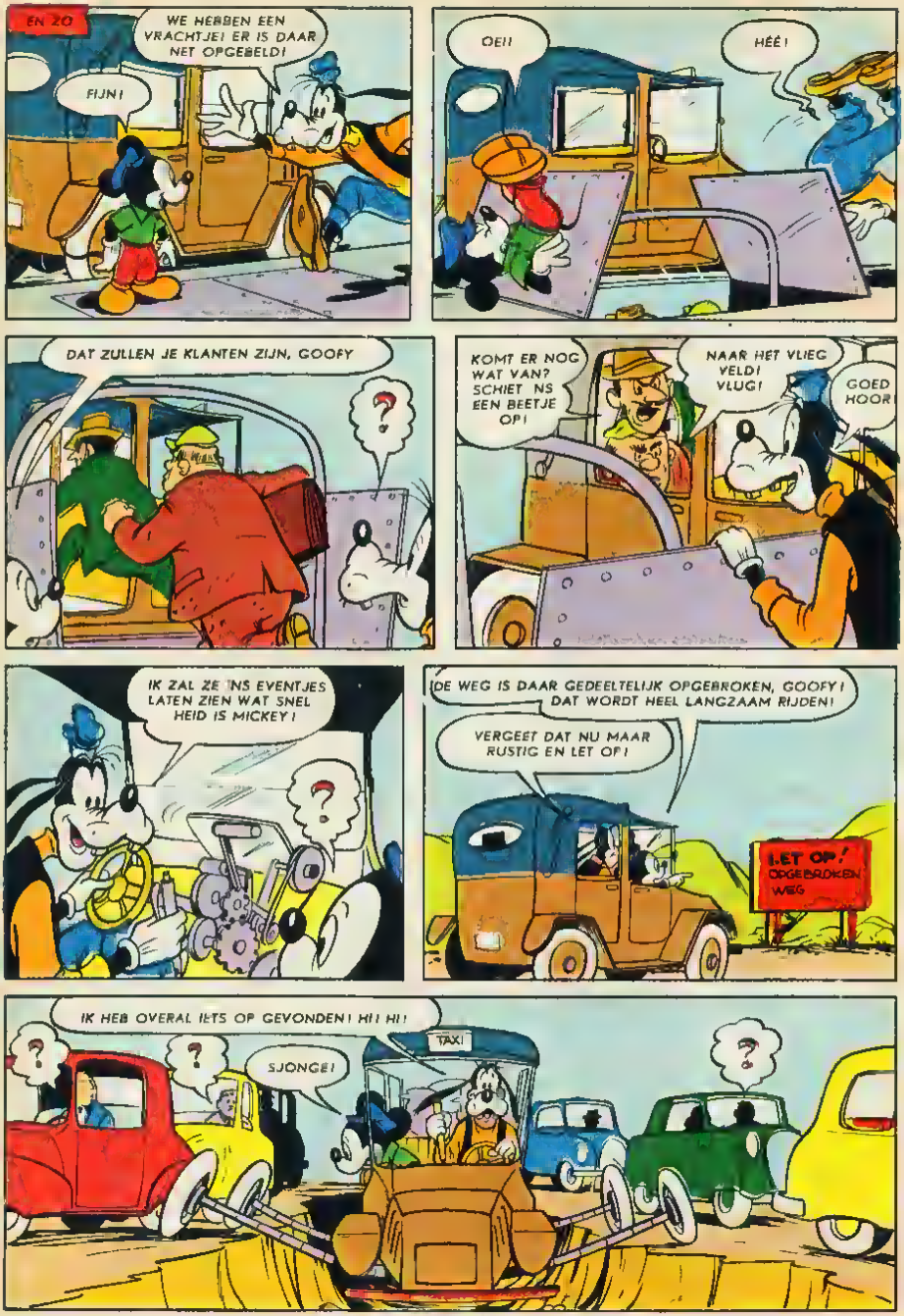
EN ZO
WE HEBBEN EEN VRACHTJE! ER IS DAAR NET OPGEBELD!
FIJN!
OEI!
HÉÉ!
DAT ZULLEN JE KLANTEN ZIJN, GOOFY
KOMT ER NOG WAT VAN? SCHIET NS EEN BEETJE OP!
NAAR HET VLIEG VELD! VLUG!
GOED HOOR
IK ZAL ZE 'NS EVENTJES LATEN ZIEN WAT SNEL HEID IS MICKEY!
DE WEG IS DAAR GEDEELTELIJK OPGEBROKEN, GOOFY! DAT WORDT HEEL LANGZAAM RIJDEN!
VERGEET DAT NU MAAR RUSTIG EN LET OP!
LET OP! OPGEBROKEN WEG
IK HEB OVERAL IETS OP GEVONDEN! HI! HI!
TAXI
SJONGE!

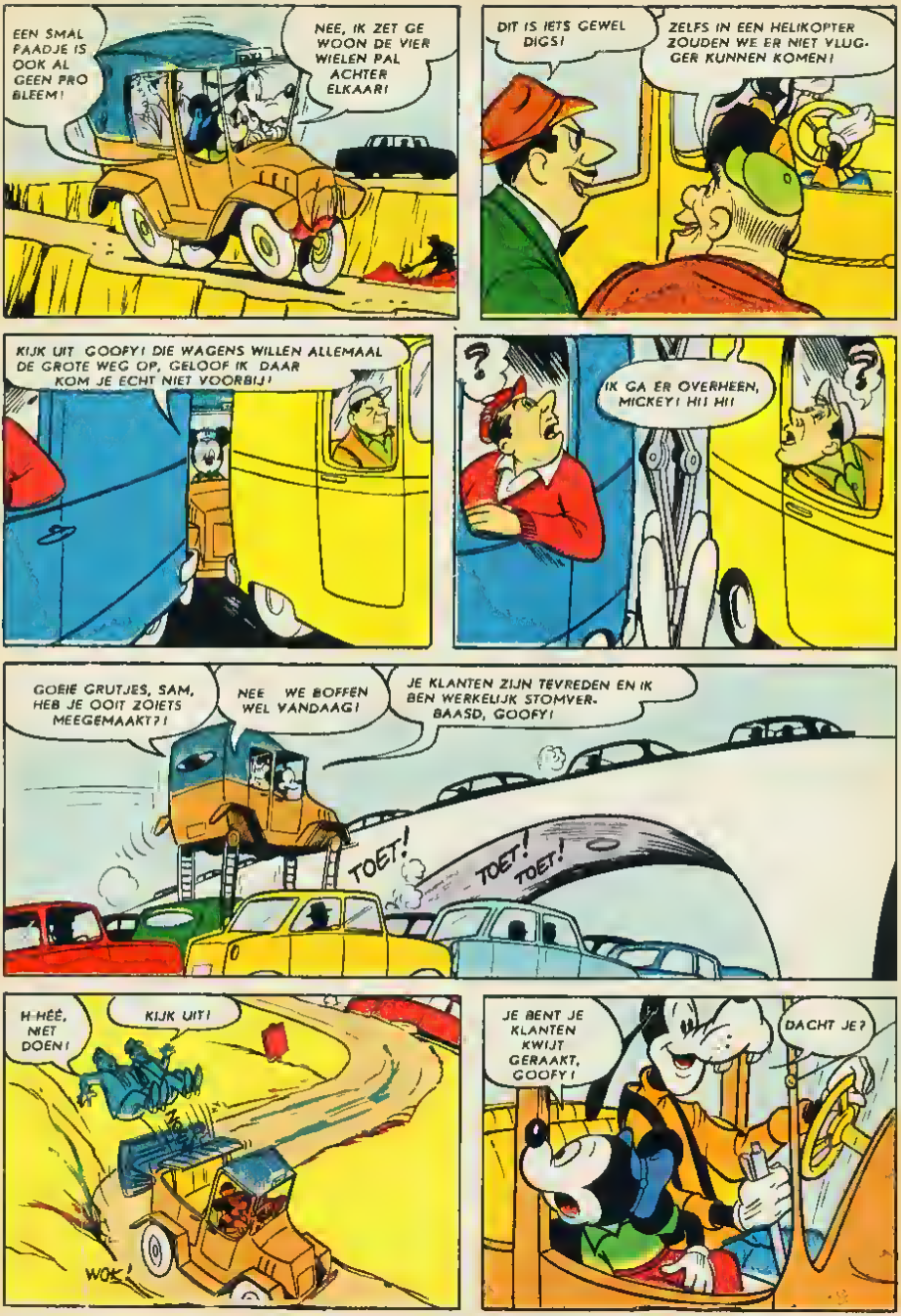
EEN SMAL PAADJE IS OOK AL GEEN PRO BLEEM!
NEE, IK ZET GE WOON DE VIER WIELEN PAL ACHTER ELKAAR!
DIT IS IETS GEWEL DIGS!
ZELFS IN EEN HELIKOPTER ZOUDEN WE ER NIET VLUG-GER KUNNEN KOMEN!
KIJK UIT GOOFY! DIE WAGENS WILLEN ALLEMAAL DE GROTE WEG OP, GELOOF IK DAAR KOM JE ECHT NIET VOORBIJ!
IK GA ER OVERHEEN, MICKEY! HI! HI!
GOEIE GRUTJES, SAM, HEB JE OOIT ZOIETS MEEGEMAAKT?!
NEE WE BOFFEN WEL VANDAAG!
JE KLANTEN ZIJN TEVREDEN EN IK BEN WERKELIJK STOMVER-BAASD, GOOFY!
TOET!
TOET!
TOET!
H-HÉÉ, NIET DOEN!
KIJK UIT!
WOK!
JE BENT JE KLANTEN KWIJT GERAAKT, GOOFY!
DACHT JE?

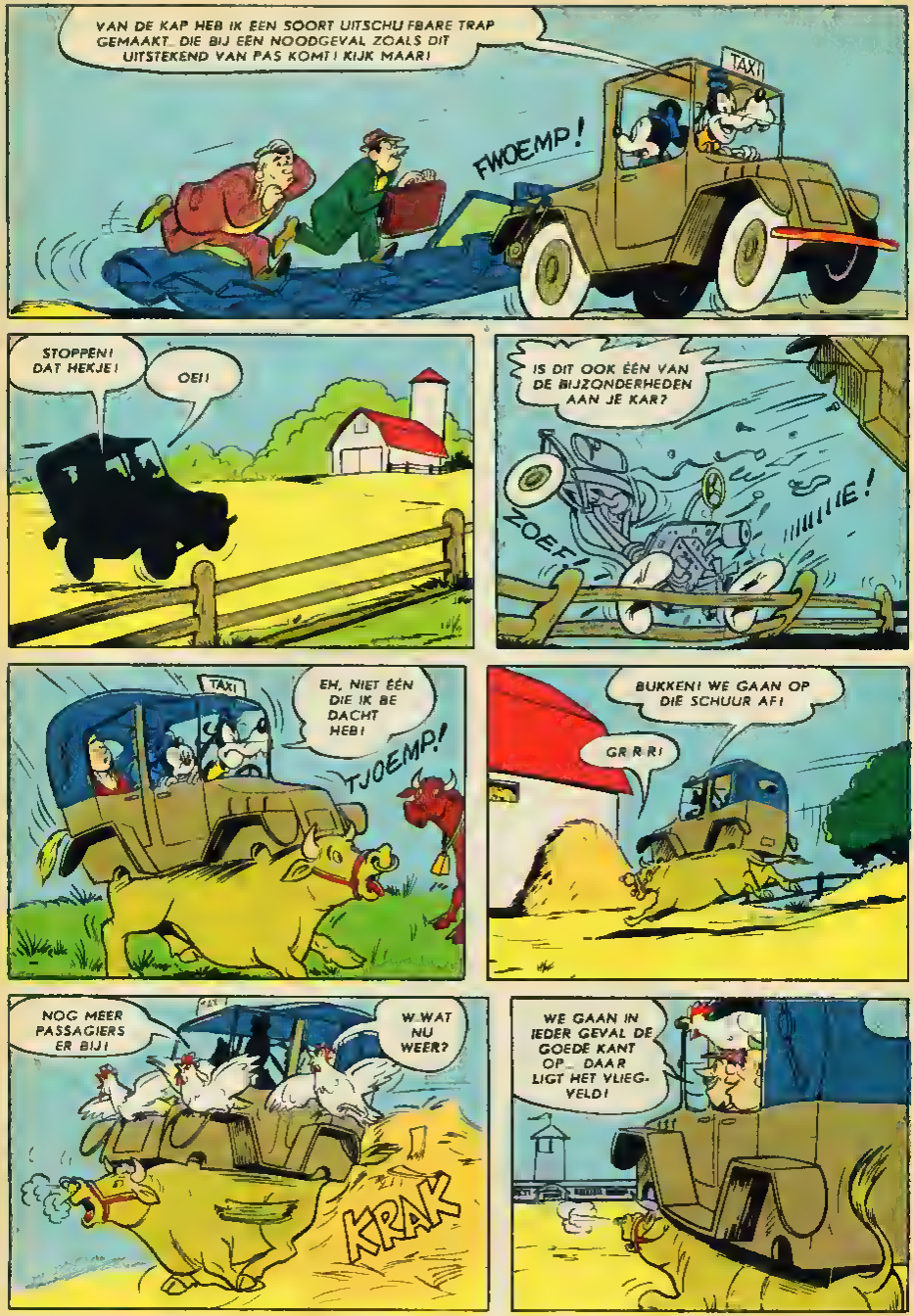
VAN DE KAP HEB IK EEN SOORT UITSCHUIFBARE TRAP GEMAAKT. DIE BIJ EEN NOODGEVAL ZOALS DIT UITSTEKEND VAN PAS KOMT! KIJK MAAR!
TAXI
FWOEMP!
STOPPEN! DAT HEKJE!
OEI!
IS DIT OOK ÉÉN VAN DE BIJZONDERHEDEN AAN JE KAR?
ZOEF!
IIIIIE!
TAXI
EH, NIET ÉÉN DIE IK BE DACHT HEB!
TJOEMP!
BUKKEN! WE GAAN OP DIE SCHUUR AF!
GR R R!
NOG MEER PASSAGIERS ER BIJ!
W.WAT NU WEER?
KRAK
WE GAAN IN IEDER GEVAL DE GOEDE KANT OP_ DAAR LIGT HET VLIEG-VELD!

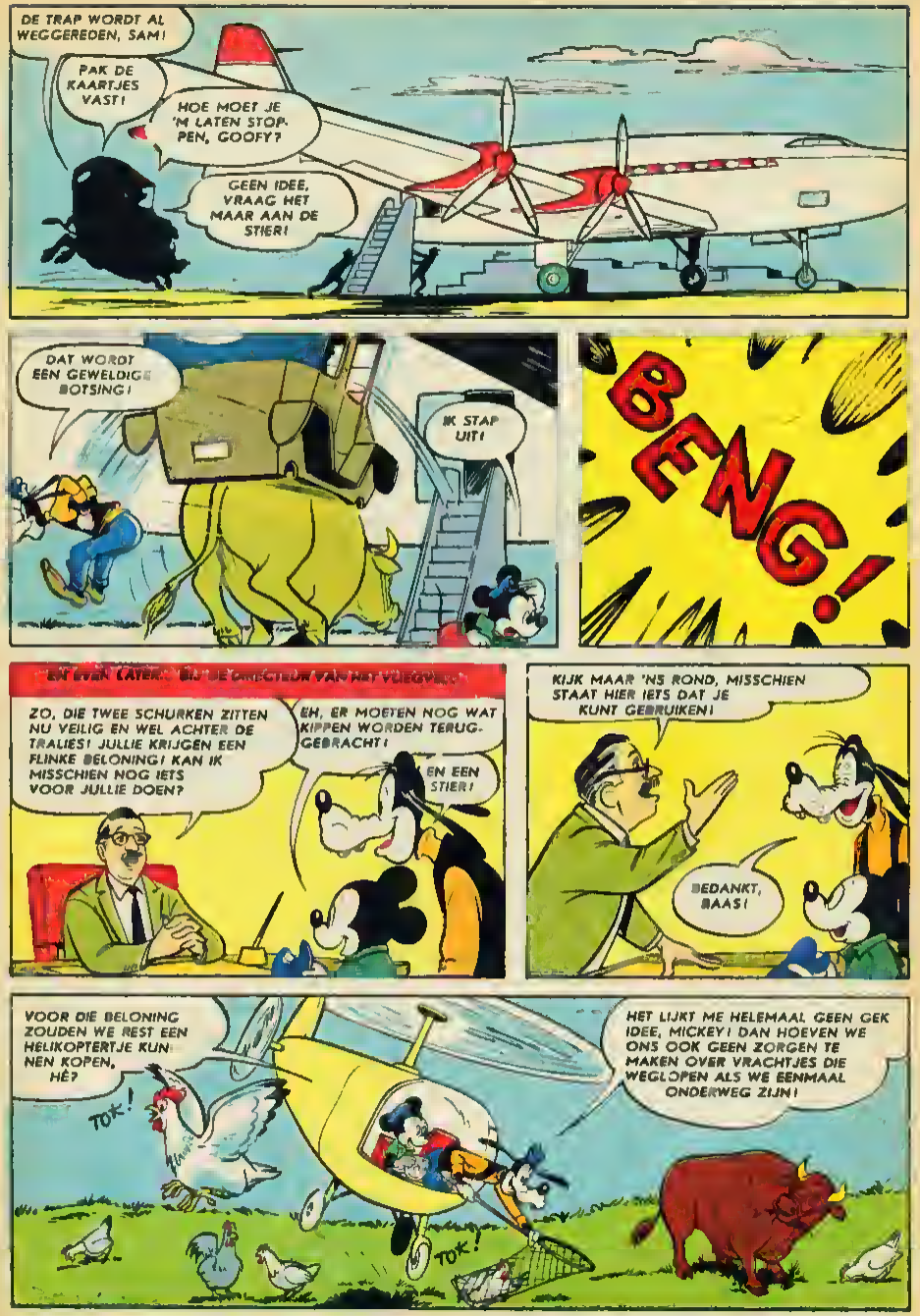
DE TRAP WORDT AL WEGGEREDEN, SAM!
PAK DE KAARTJES VAST!
HOE MOET JE 'M LATEN STOPPEN, GOOFY?
GEEN IDEE, VRAAG HET MAAR AAN DE STIER!
DAT WORDT EEN GEWELDIGE BOTSING!
IK STAP UIT!
BENG!
EN EVEN LATER... BIJ DE DIRECTEUR VAN HET VLIEGVELD
ZO, DIE TWEE SCHURKEN ZITTEN NU VEILIG EN WEL ACHTER DE TRALIES! JULLIE KRIJGEN EEN FLINKE BELONING! KAN IK MISSCHIEN NOG IETS VOOR JULLIE DOEN?
EH, ER MOETEN NOG WAT KIPPEN WORDEN TERUGGEBRACHT!
EN EEN STIER!
KIJK MAAR 'NS ROND, MISSCHIEN STAAT HIER IETS DAT JE KUNT GEBRUIKEN!
BEDANKT, BAAS!
VOOR DIE BELONING ZOUDEN WE REST EEN HELIKOPTERTJE KUNNEN KOPEN, HÉ?
TOK!
TOK!
HET LIJKT ME HELEMAAL GEEN GEK IDEE, MICKEY! DAN HOEVEN WE ONS OOK GEEN ZORGEN TE MAKEN OVER VRACHTJES DIE WEGLOPEN ALS WE EENMAAL ONDERWEG ZIJN!

De dalmatiners

door Dodie Smith

De kolonel, een schapedoes, en da poes luitenant Tib hebben ontdekt dat de gestolen kleintjes van Ponco en Proukje opgesloten zitten op Hellestein, het huis van Wreda du Vel. Intussen heeft hun boodschap de ouders bereikt en deze komen gelukkig nog op tijd op Hellestein aan, waar luitenant Tib juist de kolonel in de wacht aflost. Wreda komt in haar auto aanrijden en gaat het grote ingangshek binnen, dat ze achter zich op slot doet. Ponco en Proukje kunnen er nu niet door, maar de kolonel heeft een list bedacht en deelt zijn bevelen uit. Tib gaat het huis binnen.

EN jullie," vervolgde de kolonel, „moetan in de eerste plaats je krachten sparen voor die twee Kwaalers daar binnen, die niet voor de poes zijn met alle eerbied voor de list en het beleid van luitenant Tib," voegde hij er gauw aan toe. „Maar zij zal de handen vol hebben met de ontsnapping, terwijl jullie Pier en Poffert voor jullie rekening moeten nemen. Als Wreda terug komt, sla ik m'n slag."

Terwijl de kolonel zijn strategie varder uiteenzette, liep Wreda naar de voordeur van het huis, die ze ook met een sleutel opende en weer sloot.

Nog eerder dan Wreda kwam de kat bij de deur van de kamer aan, waar de Kwaalers en de hondjes naar de televisie zaten te kijken. Ze dook in een hoekje weg, maar zodra Wreda naar binnen was, sloop ze weer naar het kijkgat in de muur.

„Pier, Poffert!" gilde Wreda du Vel. „Zet de televisie af en draai het licht op!"

„We kenna geen licht aandoen, want we hebbe geen lampe meer," zei Pier. „Als de teevee afgelopen is, gane me slape!"

En asseme de teevee afzette, ister helemaal geen licht," vuide Poffert aan.

„Nou, draai dan tenminste het geluid af," commandeerde Wreda woedend.

Poffert deed het en ineens waren de figuurtjes op het scherm stom geworden. In doodse stilte wachtten de hondjes, de twee gebroeders en, door het gat loerend, luitenant Tib, op wat dat akelige mens zou zeggen.

„Ik heb een karweltje voor jullie, jongens," begon ze. „De hondjes moetan vannacht nog doodgemaakt en gevild worden — voordat iemand ze vindt. Er heeft over de honden van de Lievegoeds zoveel in de krant gestaan dat ik niet langer kan wachtan. Het hele land is op jacht naar dalmatiners."

„Maar hoe motte wij ze dan afmake?" vroeg Pier.

„Net zoals je wilt. Vergiftig ze, sla ze op hun kop, verdrink ze voor mijn part. Waar heb ik jullie anders voor gehuurd?"

„Maar ze benne nog zo klein. Ken u niet beter wachte tot ze wat meer bont opbrenge?" vroeg Poffert.

„Dat is mijn zaak," zei Wreda streng. „Jullie hebben te zorgen dat die mormels vannacht nog aan hun eindje komen. Hoe, dat moetan jullie zelf maar weten. Morgenochtend vroeg kom ik de velletjes halen en wee je gebeente als bet er geen negenennegentig zijn. Dan zal ik weleens één en ander over jullie aan de politie vertellen."

Zonder hun antwoord af te wachten, rende ze weg. De kat zat vol afschuw en spanning te wachten. Zolang de televisie geen geluid gaf, kon ze niets beginnen.

„Nou broer, je heb 't gehoord," zei Pier. „We zitte d'r an vast" — „Weet jij er wat op?" vroeg Poffert.

„As je het mijn vraagt..."

„In ieder geval wil ik de teevee tot het eind zien. We hebbe toch al zoveel gemist."

„Zo is dat. Daarna is 't nog tijd genoeg."

Meteen daverde het geluid van de televisie weer los. „Nu is het mijn tijd," dacht luitenant Tib en in een wip was ze door het gat in de muur gekropen, waardoor ze steeds

„... drieëntachtig, vierentachtig ... vijf jongens, in de gang wachten op nadere orders."

maar had zitten loeren. „Jongens, in de looppas, en zo stil als muisjes!" commandeerde ze. En de boodschap werd in een minimum van tijd doorgegeven. Eén voor één kropen de bondjes door de opening, die gelukkig zelfs voor de kleinsten niet te hoog zat.

Aan weerskanten van het gat stonden Tib en Mascotte te tellen: drieëntachtig, vierentachtig ... opschieten, jongens, wacht in de gang op nader order ... zesennegentig, zevenennegentig, Mascotte zelf is achtennegentig, waar is de laatste ...?

Warempel, daar zat Onderdeurtje nog naar de televisie te kijken! Ze kón maar niet wegkomen.

„Hé, psst!" waarschuwde Tib haar fluisterend, „kom mee."

Nog hoorde ze het niet. Tib sloop nederbij tot achter de canapé, waarop de beide broers zaten. „Psst!" riep ze nog eens, om de hoek gluirend.

Gelukkig, Onderdeurtje keek om. „Kom nou toch," wenkte de kat.

„Ik wou zo graag het eind nog zien," zei Onderdeurtje. „Wees niet zo'n eigenwijze domkop! Als je niet opschiet, komen we allemaal nog aan ons eindje."

„Looppas!" commandeerde Tib. „Achter mij aan. Mascotte dekt de achterhoede."

Eindelijk stonden alle negenennegentig dalmatinertjes in de gang. „In gesloten gelederen de trap af. Looppas, mars!" commandeerde Tib. „Achter mij aan. Mascotte dekt de achterhoede."

Wreda du Vel was nu door de voordeur weer naar buiten gekomen. De kolonel, Ponco en Froukje zaten gespannen te wachten. Ineens zagen ze haar stilstaan, alsof ze iets bedacht. Daarna sloeg ze linksaf om het huis heen.

„Alle karbonaden en lapjes," zei de schapedoes ongerust. „Ze gaat zeker die achterdeur op slot doen. Dat was onze enige ontsnappingsmogelijkheid. Luister, als mijn list lukt en het hek open blijft staan, springen jullie dan maar door een raam naar binnen. Anders zie ik nóg geen kans om die hondjes te redden."

De twee gebroeders hadden eerst van de ontsnapping niets gemerkt, zo waren ze in de televisie verdiept. Poffert had een dikke dubbele boterham in zijn knuist, waar het vlees aan alle kanten tussenuit puilde, en Pier had, om zich moed in te drinken, weer een nieuwe fles jenever gepakt. Toen de televisie even wat zachter was, leek het ineens zo vreemd stil. Ze keken om en . . .

„Wel alle hoededozen!" brulde de lange. „De hondjes benne 'm gepiept!"

„Vardraaid!" riep de dikke. „Maar we krijge ze wel! Ze kenne het hula niet uit!"

Pier pakte de pook en Poffert een eind hout en daar begon de klopjacht.

Luitenant Tib was met zijn hele compagnie dalmatiners de trap afgerend. Toen ze bij de achterdeur kwam, dacht ze niet anders dan dat ze die wel open zou kunnen krijgen. Zoals ze dat al zo vaak had gedaan, sprong ze tegen de deur op, om de klink omlaag te duwen. Ze probeerde het telkens opnieuw, maar de deur bleef potdicht.

„O kanariepietje!" gilde ze, „die heks heeft 'm zeker op slot gedaan. Wat nu?"

Bibberend van angst stonden ze elkaar allemaal aan te kijken. „Sssst! Ik hoor ze komen!" zei Mascotte. „Als de wind 't hele regiment dekking zoeken onder de trap!" commandeerde de kat. „En zorg dat je geen kik geeft."

Klos-klos, kwamen boven hun hoofd de twee gebroeders de trap af. Muisstil zaten de hondjes, maar opeens: „A-pitsjoe!" niesde Rollebol, de pechvogel.

„Rennen jongens," riep de kat. „Zolang we maar hollen hebben ze ons niet te pakken. Het werd een wilde jacht door de grote hal.

Buiten zagen de kolonel en de grote dalmatiner Wreda weer te voorschijn komen. Ze maakte het hek open, liep erdoor en . . . „Aanvallen!" commandeerde de schapedoes zachtjes. Meteen sprong hij met dreigend gegrom Wreda du Vel van de sokken. Ze gilde van schrik en haar sleutel viel in de sneeuw. De hond zette er gauw een poot op. Ponco en Froukje randen zonder een klik te geven naar de achterkant van het huis.

Wreda krabbelde overeind en wilde de sleutel zoeken, maar de kolonel vloog haar opnieuw aan en ze werd zó bang, dat ze maar gauw naar haar wagen strompelde en met grote vaart wegreed.

(Wordt vervolgd)

„Wel alle haeda-dasan!" bruida da lange Pier. „De hondjes benne 'm gapiept!"

m'n beste tegenstander

HARRO RAN over PEDROF MSHVENIERADZE

IET is echt waar, de naam van mijn beste tegenstander moet ik in m'n plakboek opzoeken Pedrof Mshvenieradze' Zo'n naam is ook niet te onthouden. De eerste keer ontmoette ik hem in Gent, tijdens 't zeslandentoernooi in 1957 Ik was midschtar en mijn taak was het, da Russische midvoor het scoren te beletten Nou, daar lag ik dan, achter een reus van een kerel. Negentien jaar was ik, meer dan tien jaar jonger dan Mshvenieradze Ik ken geen Russisch en daarom verstond ik ook geen woord van wat hij allemaal tussen neus an lippan bromda Briesend als een leeuw snoof hij in het heldere water Je kunt het geloven of niet, maar ik was echt wel een beetje bang voor die brombeer Opeens kwam er een bal bij ons in de buurt en op datzelfde moment ging ik kopja onder De reus had mij aven aan m'n benen gatrokkan Toen ik hijgend boven kwam, zag ik een brede grijns op zijn gezicht Boos keek ik naar da scheidsrechter op da kant, maar dia had blijkbaar niets gezien.

De Rus begon ar schik in ta krijgen, hij kriebelda ma zelfs een kear onder mijn kin In de spelregels staat nergens dat dit verboden is dus floot de scheidsrechter wéér niet. Hij had dit trouwens echt niet kunnen zien Wij verloren de wedstrijd mat flinke cijfers Ik voelde me arg schuldig aan die nederlaag, want Mshvenieradze had maar liefst vijf goals gemaakt.

Na afloop kwam de grote verrassing De Rus stapte naar me toe en begon rustig met me te praten, in goed verstaanbaar Duits „Luister 'ns," zei hij, „je moet je niet zo vlug laten afschrikken Ik ban heus geen mensanatar Toen ik merkte dat je bang was en nog weinig ervaring had, kon ik 't niet laten, je een beetje te plagen. Volgende keer moet je me die kans niet meer geven!" En toen ging mijn tegenstander met mij nog 'ns da hele wedstryd na en hij vertelde me, wat ik op bepaalde momenten had moaten doen Ik was stomverbaasd Zoveel sportiviteit had ik van die brute reus niet verwacht En vanaf dat ogenblik was hij één van m'n beste polo-vrienden Maar mijn leeje had ik geleerd, dat haeft hij gemerkt in 1958 bij het Europese polo-toernooi in Boedapest. En nog beter in 1958 tijdens de reeks wedstrijden in Dubrovnik in Joegoslavië Hij haeft het me daer eerlijk gezegd „Je bent goed vooruit gegaan, maar blijf trainen. Voor mij is de sport bijna afgelopen, ik word nu te oud voor dit zware spel In Rusland staan al tientallen jongeren klaar om mijn plaats in te nemen Geef ze op jouw baurt van katoen Je weet nog wal, hoe ik het jou hab gedaan in Gent!" Ik hoop hem weer 'ns gauw te ontmoeten, want zo'n vriendschap vergeet je niet vlug!

Nu moet ik jullie nog een klein voorvallatja vertellen Bij datzelfde zeslandentoernooi in Gent was op 'n gegeven moment da Belgische midvoor Johan van der Steen mijn teganstander, een handige speler met een keihard schot Er werd een Belg uit het water gestuurd Zolats komt nogal 'ns voor Verschillenda overtredingen — za hoaven niet aans zo zwaar te zijn — worden bastraft met het bekande gebaar van de scheidsrachtar er uit! Dat is dan meer voor eventjes, meestal tot er weer een doalpunt is gemaakt Zo dus ook in dle wedstrijd België-Nederland Mijn landgenoot Bennie van Dorp kwam naar me toe zwemmen „Ik blijf meer aven in de buurt ven Van der Steen," zei hij, „den kan die tenminste niets ultrichten'" Mat z'n tweeën lagen we naast de Belg En toen werd er een bal hoog in ons gebied gespeeld „Laat maar gaan!" hoorde ik roepen Ik dacht dat het Bennie was en Bennie dacht dat ik het had geroepen We lieten da bal dus gaan . en daar schoot Van der Steen naar voren. Voor wij beseften wat er aan de hand was, had hij da bal in ous doel geknald „Daar was geen woord Vlaams bij, hè?" grinnikte da Belg, toen hij ons voorbij zwom Bennie en ik hebben elkaar nog nooit zó beteuterd aangekeken Wij wonnen die wedstryd, maar bet gezicht van onze trainar voorspelde niet vaal goeds

TOM POES en de Meesterhand

TIJDENS EEN RIT OP EEN REGENACHTIGE MIDDAG LAAT HEER BOMMEL EEN VERKLEUMDE GRIJSAARD MEERIJDEN. VAN DEZE OUDE BLIJKT EEN WONDERLIJKE INVLOED UIT TE GAAN.

DE BEDIENDE JOOST WAS ECHTER MINDER ONDER DE INDRUK VAN DE LATE GAST.
DE LOGEERKAMER IN ORDE BRENGEN? ZO LAAT NOG? KAN DEZE OUDE LANDLOPER NIET OP ZOLDER WORDEN ONDERGEBRACHT ALS IK ZO VRIJ MAG ZIJN?
GELUKKIG, HEER OLLIE BEGINT WEER EEN BEETJE DE OUDE TE WORDEN. ALS HIJ HET OVER „HEER VAN STAND" HEEFT, HERKEN IK HEM TENMINSTE WEER.
GEEN TEGENSPRAAK, JOOST! ALS HEER VAN STAND WEET IK, HOE IK EEN GAST MOET ONTVANGEN! DE GASTVRIJHEID VAN EEN BOMMEL IS BEKEND!
ZOALS U WILT, HEER OLIVIER. MAAR MET UW WELNEMEN...
HOUDT GASTVRIJHEID OOK IN, DAT DEZE MORSIGE OUDE MET MODDERVOETEN DOOR DE PAS GEBOENDE HAL LOOPT?...
.. EN MET NATTE KLEDING IN UW ZETEL PLAATS NEEMT?
NEEM ME NIET KWALIJK, MAAR DEZE ZETEL IS VOOR DE HEER DES HUIZES.
KORDAAT WILDE JOOST DE GAST UIT HEER BOMMELS LEUNSTOEL TREKKEN, MAAR TOEN OPEENS...
VERGEEF MIJ, MEESTER. ALS U VAN DEZE SCHAMELE ZETEL GEBRUIK WILT MAKEN, HEBT U DAAR NATUURLIJK ALLE RECHT OP.
TJONGE! NU HEEFT JOOST HET! WAT ZOU DAT TOCH ZIJN?

HEER OLIVIER, IK ZAL ZO VRIJ ZIJN, ONZE EERBIEDWAARDIGE MEESTER UW KAMER AAN TE BIEDEN. HELAAS HEBBEN WE NIETS BETERS.
U ZELF KUNT DAN OP HET ZOLDERKAMERTJE SLAPEN, MET UW WELNEMEN.
NEE, DAT IS NIET MET MIJN WELNEMEN! SINDS WANNEER DENK JE DAT JE MIJ, JE HEER EN MEESTER, KUNT VOORSCHRIJVEN WAT ER GEBEUREN MOET?!
MAAR HEER OLIVIER, U BENT IMMERS GEEN MEESTER. DAT IS MENEER HIER...
... EN MENEER IS OOK VEEL MEER HEER DAN U.
DIT GAAT TE VER! DIT IS TE VER! IK... IK... IK ZAL JOU EENS MANIEREN LEREN!
GAARNE ZAL IK MANIEREN LEREN, HEER OLIVIER. MAAR NIET VAN U...
... DAARVOOR MOET IK BIJ ONZE EERBIEDWAARDIGE MEESTER ZIJN.
ACH, ACH, DAT GETWIST... DE RUITEN RINKELEN ERVAN. EN IK BEN ZO MOE, ZO MOE. IK ZAL HET MEESTERTEKEN MOETEN OVERDRAGEN, ALS IK NOG EEN BEETJE NACHTRUST WIL HEBBEN.
DE GRIJSAARD ZELF WAS HELEMAAL NIET BLIJ MET DE EER, DIE HEM WERD BEWEZEN. HIJ KWAM WANKELEND OVEREIND EN...

© 1962 Walt Disney Productions. Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan el te etaan. © 1962 Walt Disney Produktions.